

De professió, solidaritat

Fotografia: Juan Carlos Tomasi.

Molts becaris han optat per fer de la solidaritat i la cooperació amb els més desfavorits de la terra la seva professió. Actuen per vocació, ocupen càrrecs de responsabilitat i fan treball de camp en diverses entitats i organismes públics. En aquesta ocasió, ells són els protagonistes.

La millor feina del món

El que Xavier és avui dia ho deu a una curiositat prematura per viatjar i entendre altres cultures. Un kibbutz a Israel, feines com a guia turístic i viatges a centreamèrica de jove, van fer néixer en ell un interès pels països en desenvolupament que es va projectar més tard cap a la salut pública en l'àmbit internacional. Va estudiar un màster en aquesta especialitat a la Universitat John Hopkins i un màster en administració d'empreses a la Universitat de Chicago, abans d'incorporar-se al Banc Mundial com a consultor i, el 1987, com a membre de l'*staff* permanent.

En aquella època el banc estava dominat per enginyers i economistes i molt centrat en temes macroeconòmics i de grans inversions públiques en infraestructures. Gradualment aquest organisme va anar ampliant els seus objectius i canviant d'orientació, i va donar prioritat als temes socials. Des d'aleshores, el pes dels projectes en l'àrea

que dirigeix en Xavier han passat del 5% al 25% sobre el total dels projectes que gestiona l'entitat, i s'ha ampliat de manera substancial l'espectre de programes a finançar, sempre amb l'objectiu de reduir la pobresa de la Regió. Tota aquesta activitat es concreta en prop de 200 projectes anuals, amb una suma de més de 1.000 milions de dòlars l'any, ja que, diu en Xavier, en aquesta zona *"és on hi ha més desigualtats del món, els més rics de la Regió són més rics que els rics d'EUA, mentre que els més pobres ho són cinc vegades més que els nord-americans"*.

Efectes nocius de la globalització

Avui dia en Xavier ha de fer la gerència del grup multidisciplinari d'especialistes que treballen a les seves ordres, ha de definir les polítiques i les estratègies socials del Banc a la Regió, i és responsable dels estudis que elabora el BM així com dels

Xavier Coll

Director de la Regió d'Amèrica Llatina i el Carib del Banc Mundial

projectes que finança a la zona. Amb vista al futur, el seu gran repte serà trobar mecanismes que pal·liïn els efectes nocius que la globalització dels sistemes financers té en els països en desenvolupament, ja que impliquen en els països pobres *"la pèrdua de llocs de treball, de cobertura social i de salut, i la pèrdua per part de les famílies de la seva capacitat de mantenir els seus fills a l'escola"*. Aquesta és la feina perfecta per

al Xavier, perquè, com diu ell mateix, *"em permet tenir una visió global de la Regió, gestionar un grup de professionals de primera fila, viatjar per tots els països i tenir contactes amb governs i organismes"*. Un altre valor afegit, i no menys important des del seu punt de vista, ha estat el de poder formar part de la reforma que el BM ha experimentat en els últims anys i que l'ha col·locat millor com a agent de desenvolupament.

Sumari

● La cooperació internacional en el desenvolupament que duen a terme diversos membres de l'Associació en diferents països i en organitzacions i institucions internacionals diverses, ocupen la portada i les pàgines interiors **pàgs. 2-3**

● Internet com a fenomen social i l'aprenentatge de l'anglès per part dels nens són els articles d'opinió que escriuen Alfonso González i Elsa Tragant **pàg. 4**

● Internet, present i futur, és el tema de l'enquesta feta, aquesta vegada, entre els becaris **pàg. 5**

● Tots els candidats a la nova Junta i el programa que presenten amb la seva candidatura **pàg. 6**

● Els McGuffin del Club Gastronòmic de l'Associació celebren el segon aniversari **pàg. 6**

● El sopar anual de Barcelona i l'exposició que va precedir el sopar, "Els Esperits de l'Aigua", en imatges **pàg. 7**

● Lliurament de beques de la convocatòria 1999 per part de ses Majestats els Reis d'Espanya, amb imatges de l'acte a la contraportada **pàg. 8**

Gloria Bassets

Director Mèdic
d'MSF
a Espanya

L'eficàcia d'MSF radica en la independència de l'organització

Un Nobel per a una nova cultura de la pau

L'últim premi Nobel de la Pau del segle XX ha recompensat l'esforç social a favor dels més perjudicats, desenvolupat per MSF. El primer Nobel de la Pau del segle va ser per al fundador de la Creu Roja, Henn Dunant, el 1901.

Metges sense Fronteres va néixer a França el 1971 gràcies a l'esforç de dos grups de metges. Un d'ells, compost per voluntaris del Comitè Internacional de la Creu Roja a Nigèria, es revelava contra el silenci que havien de mantenir davant del genocidi de la minoria ibo comès en aquest país durant la guerra de secessió de Biafra i del qual havien estat testimonis presencials. L'altre va ser testimoni de la catastròfica descoordinació i de la ineficàcia de l'ajuda humanitària que va arribar a Bangladesh arran de les inundacions que assolaven el país en aquella mateixa època. Tots dos grups van entendre que calia canviar radicalment el concepte d'ajuda humanitària. El fet d'ajudar només les víctimes ja no era suficient. La nova realitat mundial exigia denunciar també les violacions dels drets humans que s'estaven cometent en molts llocs –perquè “el silenci mata”– i exigia buscar una independència i una neutralitat més grans a l'hora d'actuar.

MSF, que avui dia està implantada en 80 països, compta amb 2 milions de socis de tot el món, mobilitza més de 2.000 professionals i la seva acció es basa en el principi que totes les víctimes de desastres d'origen natural o humà tenen dret a rebre una assistència professional tan ràpida i eficient com sigui possible; considera que el Nobel amb el qual s'ha reconegut la seva feina i els principis sobre els quals se sustenta els enfronta ara al repte de “no perdre la seva capacitat d'indignar-se i de denunciar els responsables de les violacions dels drets humans fonamentals, mantenint alhora el seu paper de fibló” i exigint les transformacions polítiques, econòmiques i socials necessàries per evitar-los amb una nova ètica cívica basada en els valors d'igualtat, solidaritat, respecte, diàleg i exigència de justícia per a tothom.

Actuar en menys de 24 hores

Gloria Bassets és metge i, després d'estudiar medicina tropical a l'Hospital Clínic de Barcelona, se'n va anar a treballar a Angola amb MSF. Des d'aleshores ha combinat l'exercici de la medicina i la salut pública des d'MSF amb diversos cursos, entre ells el màster en Salut Pública als països en vies de desenvolupament que va estudiar a la London School of Hygiene and Tropical Medicine.

Un dels objectius d'MSF, com a testimoni directe de la situació en què viuen les persones més desfavorides, és la lluita contra l'oblit que condemna aquestes persones i a favor de la sensibilització de la societat

sobre el dret que tenen a l'assistència humanitària, pressionant per desencadenar una resposta a escala internacional.

Avui dia, explica la Glòria, MSF està capacitada per donar una resposta eficaç en 24 hores a qualsevol emergència. Cambotja el 79, Afganistan el 80, Etiòpia el 88, Iugoslàvia el 91, Somàlia el 92, Rwanda el 94, Txexènia el 95, Centreamèrica el 98, Kosovo el 99... són algunes de les seves actuacions més importants en els últims anys. Però per poder mantenir l'eficàcia i preservar la independència, necessita el suport de la societat civil, les donacions de la qual són controlades per l'organització des de l'origen fins a la

seva destinació final. Aquestes actuacions inclouen des de la informació prèvia que elabora una missió exploradora fins a l'enviament d'un equip a l'escenari dels fets, passant per l'elaboració d'un projecte i un pressupost per enviar equips i materials operatius des del primer moment i l'avaluació continuada dels resultats per adaptar-los a les necessitats reals de forma flexible.

A Espanya treballen més de 50 persones. La Glòria, com a cap del servei mèdic d'Espanya, és una de les responsables de vetllar per la qualitat dels projectes, així com per la supervisió i l'avaluació dels programes que es comencen.

Fe d'errates

A l'anterior número de Newsletter vam publicar incorrectament la referència del llibre publicat de fa poc per Manuel de Montobbio, “la Metamorfosis del Pulgarcito”. Aquest llibre ha estat editat per Icaria-Flasco.

Irene Sen

Ahir vam tenir la primera reunió de treball al jaciment arqueològic salvadorenc de Joya de Cerén. L'equip està format per personal del Departament de Cultura del Govern (arqueòlegs, antropòlegs, arquitectes, biòlegs i historiadors) i pretén elaborar un Pla Director. Ens esperen molts mesos de treball de camp, però esperem tenir aviat un diagnòstic clar del que està passant aquí per acordar entre totes les parts implicades què és el millor per donar a conèixer i conservar aquest poblat Maia, Humanitat. És la primera vegada que m'adono de les dimensions que pot tenir un projecte de conservació del Patrimoni. Des del Getty Conservation Institute aportem tecnologia per preservar materials arqueològics i mètodes de gestió per desenvolupar un projecte sostenible amb professionals i treballadors locals. És tota una experiència

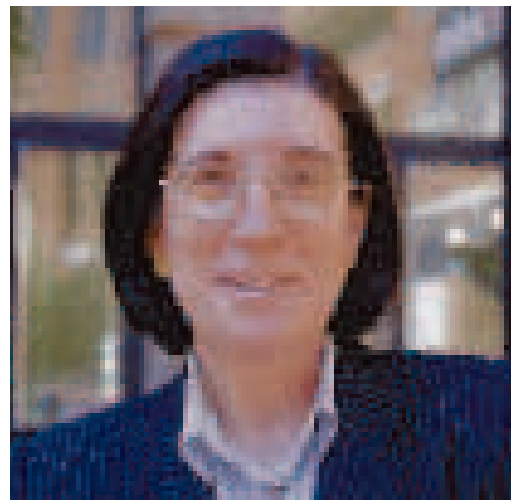
Entre 1998 i 1999, la Irene es va especialitzar en Conservació del Patrimoni Cultural de països llatinoamericans.

Avui dia, novament a la seva ciutat natal, treballa com a conservadora al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona i continua mantenint relacions amb la Getty.

Exportar el model sanitari català

Emilia Sánchez

Consultora internacional del Consorci Hospitalari de Catalunya

Mèxic, Cuba i Costa Rica seran les destinacions dels nombrosos viatges que, els mesos vinents, haurà de fer Emilia dins dels programes de cooperació i consultoria que intentaran ajudar les autoritats sanitàries d'aquests països a millorar el seu sistema sanitari mitjançant la implantació de processos de descentralització similars als que s'han fet a Espanya els últims anys.

A Cuba, aquest projecte, bàsicament de formació de metges de família de la zona rural de Calixto García en problemes cardiovasculars, es du a terme a través de l'ONG Cooperació.

Els projectes de Mèxic i Costa Rica són encara més ambiciosos, ja que es tracta de modernitzar l'organització del seu sistema sanitari gràcies a un crèdit del Banc Mundial. En tots dos casos, el Consorci Hospitalari de Catalunya –en col·laboració amb el Servei Català de la Salut entre altres institucions–, posaran l'experiència adquirida a Catalunya al servei d'un nou plantejament sociosanitari que aporti una oferta de serveis més d'acord amb les necessitats reals de salut, amb criteris de descentralització similars als aplicats a les comunitats autònomes espanyoles i de les quals Catalunya ha estat pionera amb èxit.

Els balcans obren una nova dimensió en la qüestió dels refugiats

Mario Buil

Coordinador de projectes de l'OPS (OMS)

Mario va iniciar la seva feina de cooperació internacional mentre estudiava Relacions Internacionals a la Universitat de Georgetown tot desenvolupant tasques de suport a l'oficina d'informació pública i relacions exteriors d'ACNUR (Alt Comissionat de l'ONU per als Refugiats). Un dels projectes més importants en els quals va treballar va ser el dels refugiats bosnians que, dos anys després d'haver-se firmat el Tractat de Dayton –que posava fi a la guerra– encara no podien tornar a casa seva. Mario es va encarregar de promoure i gestionar contactes amb agents

governamentals, amb altres agències de l'ONU i amb diverses ONG per desenvolupar accions informatives i de conscienciació social. I va poder constatar que el concepte de refugiats estava canviant: actualment els conflictes generen refugiats que no sempre es dirigeixen a altres països.

Aquesta nova realitat ha fet que ACNUR modifiqués els seus criteris d'actuació i els orientés cap a la recerca de solucions duradores per als desplaçats, ja sigui a través de la repatriació, mitjançant la integració o el reassentament sota la protecció als països d'acollida, o orientant la seva postura cap a la prevenció de crisis

amb l'ajuda d'organitzacions humanitàries, amb el repte de superar els obstacles que oposen els països receptors a l'arribada de desplaçats de nacions, religions i races diferents.

Actualment treballa a l'oficina de Relacions Externes de l'Organització PanAmericana de Salut (OMS) comprovant l'estatus dels projectes de desenvolupament en salut d'aquest organisme, assessorant-ne la coordinació i buscant-los finançament. Aquesta dedicació professional significa per a ell contribuir a establir zones en situació de deteriorament i desenvolupar una feina que compta amb una dimensió moral i que té un sentit que va més enllà del dia a dia.

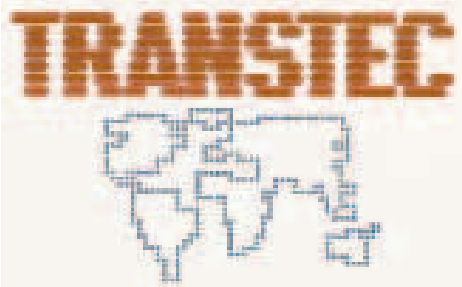
Assessorar els governs i els organismes internacionals

La consultora belga opera des de Brussel·les en tot el món

Joaquín Tasso Vilallonga

Project Manager i responsable de relacions amb el Banc Mundial i el BID

Transtec presta assistència tècnica multidisciplinària en projectes de cooperació al desenvolupament a organitzacions internacionals i governs, com per exemple la CE, el Banc Mundial, els grans bancs regionals de desenvolupament, etc., amb una notable experiència en diferents temes però, sobretot, en projectes de caràcter social. En aquesta consultora, Joaquín ha coordinat projectes de tipus molt diversos: des de l'harmonització legislativa a Moldàvia fins a la reforma de l'educació secundària a Vietnam, passant per la rehabilitació de barris marginals a Managua o la realització d'un estudi d'impacte ambiental a les illes Galápagos, centrant l'atenció en la recerca, en el finançament i en la supervisió de projectes. Com a responsable de les relacions amb

José Luis Vinuesa

Expert en Cooperació de la CE per a Colòmbia i Equador

José Luis sempre va voler donar un enfocament social a la seva carrera professional. Enginyer industrial, havia estat vinculat a diferents ONG fins que finalment va professionalitzar aquesta feina. A Colòmbia va cursar un màster en Relacions Internacionals per especialitzar-se en desenvolupament econòmic, gestió de projectes i microempresa i per accedir a l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per dur a terme la gestió, el seguiment i el control dels programes que fa la Comissió Europea a Colòmbia i a l'Equador. La seva missió actual és la de fer de pont entre aquest organisme i els projectes que s'estan duent a terme en aquests països a base de convenis mutus, especialment en l'àmbit financer i tècnic. Una cooperació que es concreta, per exemple, en el Projecte Ciudad Bolívar, que inclou subprogrames en microempresa, capaciació professional, enfortiment de les institucions, promoció de la dona i millora d'habitatges en una zona marginal del sud de Bogotà i que s'implementa amb socis locals, o en línies de finançament específiques, com el Programa de Drets Humans de la CE a Colòmbia, l'assistència a desplaçats del conflicte colombià, la lluita contra la droga, promocionar la dona i la cultura.

Beatriz Sanz

Experta en Economia de la CE per al Camerun

Després de passar per Rwanda, enviada per ACNUR, Beatriz treballa al Camerun en temes que van des dels drets humans i la governabilitat fins al suport al procés de descentralització endegat pel govern –finançat per la UE amb 20 milions d'euros– i que intenta ajudar a cinc comunitats locals a reforçar les seves capacitats d'autogestió en diversos àmbits de l'activitat municipal. Altres projectes estan relacionats amb microinversions, tan privades com de dimensió social, en els barris més desfavorits de les ciutats, amb la capaciació i el reforçament de la societat civil i amb la cooperació cultural a través d'accions de suport al cine local i de manifestacions artístiques. En l'àmbit sanitari està treballant en un programa de suport a la política sanitària de descentralització del govern, en base a la financiació de la rehabilitació i equipament d'hospitals, així com en la formació del seu personal mèdic en temes com la SIDA, el paludisme, etc. Ja que la UE no opera directament en els països, sinó que finança la implementació de programes, la seva missió radica en l'anàlisi i la viabilitat de propostes, la negociació amb el govern per a aplicar-les i el seguiment i l'avaluació.

el Banc Mundial, està treballant en la identificació dels obstacles que dificulten el comerç exterior i les inversions a Tunis i al Marroc per elaborar propostes consensuades de solució, en una experiència similar a la desenvolupada ja amb èxit en altres països.

De cara al futur, tant a la seva dona Ana –representant a Brussel·les d'una coneguda ONG espanyola– com a ell, els agradaria tornar a Llatinoamèrica per continuar-hi la seva feina de cooperació internacional al desenvolupament.

Un objectiu que no és fàcil d'aconseguir d'acord amb les terribles exigències de les seves carreres professionals, que han comportat ni més ni menys que quatre mudances en cinc anys, a més dels constants viatges de cada un d'ells.

Un nou entorn global

Vivim en un entorn social i econòmic en un canvi continu. La globalització creixent de la nostra societat gràcies a la utilització de les noves tecnologies de la informació és un fet que planteja nous reptes i noves oportunitats.

El fenomen més paradigmàtic d'aquest nou entorn global és probablement Internet. Al llarg de la història no hi ha hagut mai un altre sistema d'informació que hagi crescut tant i tan de pressa com Internet. I no només creix, sinó que evoluciona. Cada tres mesos fa un progrés en maduresa equivalent al que faria qualsevol altre mitjà en un any. Per exemple, durant el període 1996-2000, el nombre d'usuaris d'Internet ha crescut a un ritme de més del 31% anual a Europa, i del 18% als Estats Units, amb unes xifres que arribaran a ser superiors a 70 i 85 milions d'usuaris respectivament a finals d'any. Des d'un punt de vista tècnic, Internet és l'espai clau de convergència entre la informàtica i les comunicacions, una xarxa que permet accedir a qualsevol tipus d'informació digital sense barreres d'espai i de temps. Des

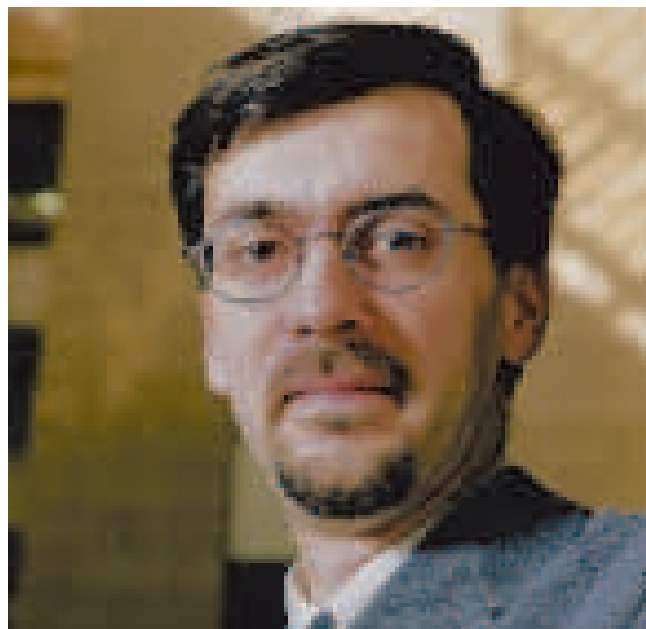
d'un punt de vista econòmic, Internet és, a més, el motor d'un procés de canvi que, partint de l'àmbit de l'empresa, modificarà les regles comercials i transformarà tots els àmbits de la societat que coneixem avui dia.

Ens trobem, doncs, davant d'un moment històric molt similar als grans períodes de canvi que ha experimentat la humanitat en el passat. El gran precedent d'una ruptura tecnològica d'aquest abast va ser, possiblement, la invenció de la impremta. Fins aleshores, la difusió del coneixement i de la ciència estaven limitats pel ritme amb què els monjos copistes reproduïen els manuscrits. La impremta va trencar aquesta barrera d'accés a la cultura i va fer possibles les revolucions polítiques i socials que van tenir lloc a partir del 1600. Internet ens ha dut ja uns avenços espectaculars, però la gran transformació encara ha d'arribar. El canvi transcendent es produirà quan la majoria d'empreses i d'institucions comencin a aprofitar el potencial de les tecnologies per dur a terme una profunda transformació de tots els seus proces-

Alfonso González comenta en aquest article la profunda revolució socioeconòmica que comportarà el fenomen Internet.

Alfonso González

Alfonso va trobar a Michigan State University un lloc idoni no tan sols per la comunicació corporativa i les relacions públiques, sinó també per a les seves relacions personals. Al Campus va conèixer la jove gaditana estudiant de doctorat que avui és la seva esposa. Primer a Nova York (Hill & Knowlton) i posteriorment a Madrid (Burson-Masteller), ha treballat 6 anys com a consultor abans d'ocupar el seu lloc actual a IBM.

sos de gestió, de producció i d'informació. Serà una revolució que abas-

tarà no tan sols activitats comercials, sinó també qualsevol procés organitzat en l'àm-

bit de l'empresa, de l'administració i, fins i tot, de l'individu.

Oberts a totes les idees

Newsletter té com a objectiu intentar donar cabuda en les seves pàgines a la major quantitat possible de membres de l'Associació, no tan sols com a protagonistes de la informació, sinó també com a persones que tenen coses a dir, coses per explicar a la resta de becaris. A través de "La carta", la revista

està oberta a totes les experiències en la vostra etapa a l'estranger. A "L'Opinió" esperem comptar, número darrere número, amb les vostres opinions sobre qualsevol tema d'interès general. Esperem les vostres cartes i articles a la nostra adreça d'e-mail:

newsletter@lacaixa.datalab.es

Elsa Tragant

Llicenciada en Filologia Anglesa per la Universitat de Barcelona, va cursar un màster en ensenyament de l'anglès com a llengua estrangera al Teacher's College de Columbia. Actualment és professora titular de la Facultat de Filologia de la UB.

¿És eficaç un prematur aprenentatge de l'anglès?

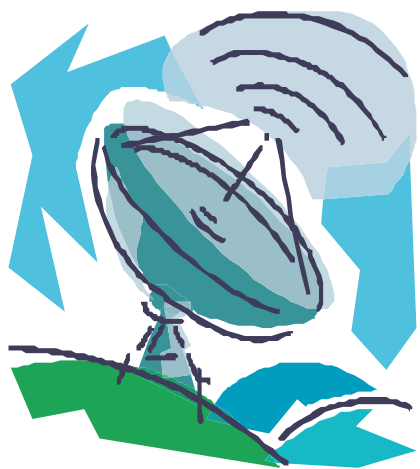
Molts pares de nens petits es plantegen el tema de l'aprenentatge de l'anglès per part dels seus fills. ¿A quina edat s'ha de començar? ¿Són efectives les classes extraescolars des de molt petits? ¿A quina edat es pot aprofitar una estada lingüística a l'estranger?

Hi ha la creença generalitzada que per aprendre una llengua "com més petit millor", però aquesta afirmació s'ha de matisar. S'ha demostrat que els més petits tenen certs avantatges a l'hora d'entendre i de parlar un altre idioma, però no solen evidenciar-se més que a llarg termini. Fins i tot hi ha una teoria segons la qual la capacitat biològica per adquirir un altre idioma com si fossis un natiu es perd cap als 6 anys pel que fa a la pronunciació, i als 15 pel que fa a la gramàtica; no obstant això, aquesta teoria només és vàlida quan s'està aprenent la llengua del

lloc on vius i aquesta llengua és diferent de la materna. Segons els resultats preliminars d'un estudi que estem fent al Departament de Filologia Anglesa i Alemanya de la UB amb més d'un miler d'estudiants de diverses escoles públiques de Barcelona, no es pot evidenciar un clar avantatge dels nens que han iniciat l'aprenentatge de l'anglès als 8 anys sobre els que l'han iniciat als 11. En qualsevol cas, el nombre total d'hores de classe d'anglès que els nens reben al llarg de l'escolarització és clarament insuficient: 805 hores davant de les 1.200 que els experts consideren necessàries per tenir un coneixement funcional de la llengua, o les 5.000 necessàries per arribar a dominar-la.

Sembla evident que s'han de prendre mesures per potenciar l'anglès. Una opció, posada a la pràctica amb èxit al Canadà, po-

dria ser impartir anglès de forma intensiva durant els últims cursos de la Primària o la Secundària, aprofitant la desinhibició i la maduresa cognitiva d'aquesta edat. Una altra opció que està donant bons resultats als Països Nòrdics, podria ser impartir en anglès una assignatura curricular a més de la d'anglès, cosa que permetria duplicar el temps de contacte amb aquesta llengua, utilitzant-la a més com a eina de comunicació. Avançar simplement l'edat d'aprenentatge de l'anglès no serà suficient per arribar al nivell de competència que requereix l'actual context internacional. Serà necessari adoptar altres iniciatives i invertir en elles els recursos suficients. Altrament, els nens d'avui dia probablement no podran competir en igualtat de condicions amb els seus socis comunitaris. I això és una cosa que no ens podem permetre.

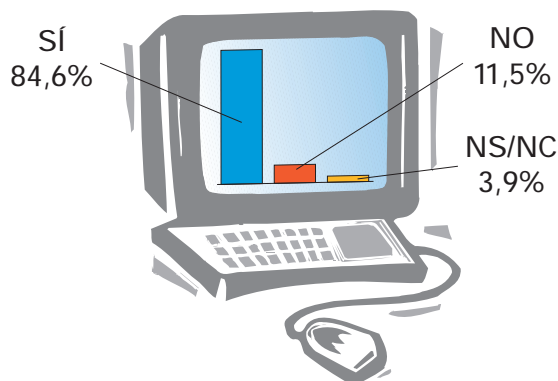

Internet s'ha consolidat com un dels vehicles d'informació i de comunicació més important per als becaris, amb unes expectatives de futur gairebé il·limitades. A

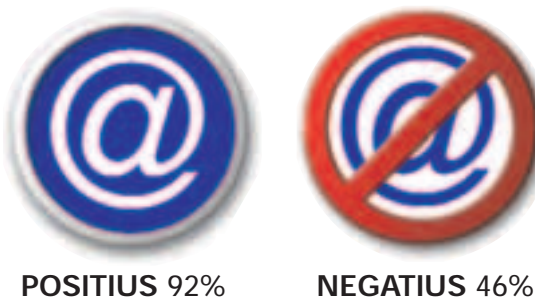
l'Enquesta hem intentat dilucidar què esperen de la xarxa i com creuen que modificarà les seves vides i els hàbits de la societat.

El futur no és ciència-ficció

Està comportant un canvi en la vida de les persones

Aquests canvis són:

Utilització actual	
Correu	100%
Informació	96%
Compres	73%
Oci	73%
Treball	58%
Altres	8%

Usos actuals més interessants	
Correu	96%
Informació	96%
Comunicació	73%
Comerç	61%
Banca electrònica	46%
Oci	31%
Participació	19%
Música i pel·lícules	19%
Relació	7%
Gestió de tributs	7%
Altres	7%
Jocs	4%

Usos futurs més interessants	
Línies d'alta velocitat	77%
Telepresència	42%
Accessibilitat des del tel. mòbil	35%
Accessibilitat des de la TV	15%
Altres	7%

Internet ja és una eina d'ús quotidià, el principal avantatge de la qual és la facilitat amb què permet comunicar-se amb la resta del món i accedir a una infinitat d'informació, de coneixements, de productes i de serveis. Per a algun becarí ha arribat a ser tan imprescindible que "no pot viure sense ella", encara que per a d'altres signifiqui comoditat i esclavitud a parts iguals. I és que la xarxa posa de manifest profundes dicotomies de la nostra societat. El 92% dels becaris considera Internet un fenomen altament positiu, principalment per les possibilitats que obre d'accedir al coneixement i a la informació, perquè obre nous horitzons en molts àmbits i perquè acostia a les persones de manera còmoda i ràpida. Però el 46% opina que, alhora, comporta uns aspectes negatius importants, com un creixent aïllament social, un empobriment de les relacions personals, i una creixent concentració de poder i de vulnerabilitat de la confidencialitat de la informació. Tot i que el risc més gran per al 96% dels enquestats serà el de l'exclusió de tots els que no puguin accedir a la xarxa per raons socials, econòmiques, culturals o d'edat, i això augmentarà aquestes diferències socials als països desenvolupats i incrementarà les desigualtats entre països pobres i països rics.

Potser per això, una majoria (gairebé el 58%) opina que s'ha de regular, ni que sigui mínimament, de manera que els governs evitin activament aquest risc d'exclusió i protegeixin els ciutadans tant de la proliferació de continguts que atemptin contra els drets fonamentals, com dels frauds, abusos i monopolis. Pel que fa al futur, la gran majoria opina que

Modificarà la vida de les persones:

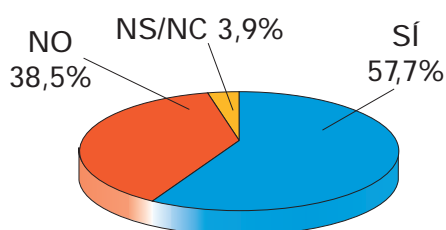
Laboral	92%
Cultural	77%
Social	73%
Intel·lectual	62%
Familiar	31%
Altres	15%

Comportarà millores globals en:

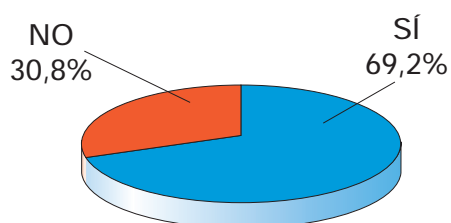
Comunicació	92%
Educació	69%
Consum	54%
Qualitat de vida	42%
Pensament	31%
Relacions humanes	15%
Altres	4%

col·locarà el castellà com la segona llengua de la xarxa mentre que, paral·lelament, aquest castellà s'obrirà al mestissatge lingüístic (hi ha qui arriba a dir que el futur de la xarxa serà l'Spanglish). Un futur que durà com a usos més desitjats la telepresència, la possibilitat de traslladar-se virtualment a qualsevol lloc, les compres "a mida" i la possibilitat de manejar a distància els electrodomèstics, entre altres comoditats.

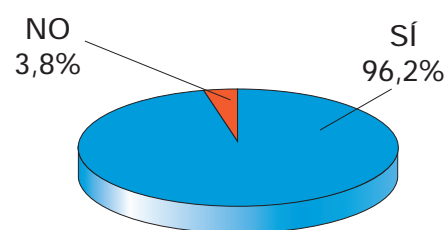
¿S'ha de regular?

La societat, ¿és capaç d'assimilar aquests canvis?

¿Planteja risc d'exclusió?

Els candidats a la pròxima Junta

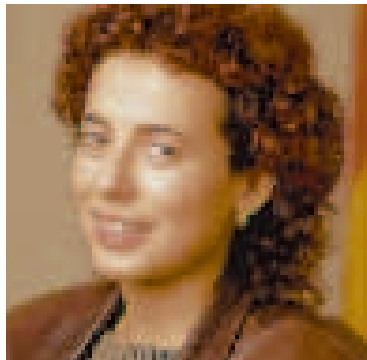
Susan Webb
President

Va estudiar als Estats Units a la 1ª convocatòria. Treballa a l'Hospital de Sant Pau de Barcelona.

Carmina Crusafon
Secretària

Va cursar la beca a França a la 13ª convocatòria. Actualment treballa a l'empresa Media Park.

Erika Casajoana
Vocal

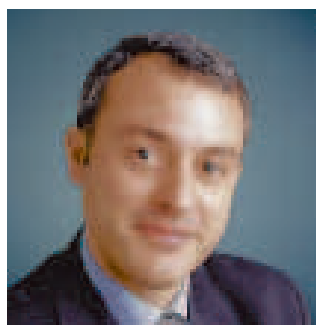
Va cursar el màster als Estats Units en la 13ª convocatòria. És experta en màrqueting polític.

VOCALES

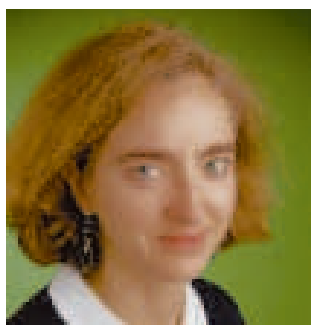
José Emilio Batista

Va cursar la beca als Estats Units, a la 12ª convocatòria. Treballa a la Fundació Puigvert.

Joaquim Sarrate

Alemanya, 12ª convocatòria. Treballa al bufet Dr. Frühbeck de Barcelona.

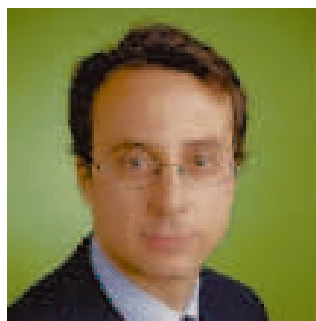
Susana López

Gran Bretanya, 9ª convocatòria. Treballa al Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Charo Cristóbal

Alemanya, 15ª convocatòria. Treballa al bufet Dr. Frühbeck de Madrid.

Javier Faus

Estats Units, 5ª convocatòria. Dirigeix la seva pròpia empresa, Faus & Asociados.

Mercè Kirchner

EUA, 12ª convocatòria. Treballa a l'European Institute of Public Administration.

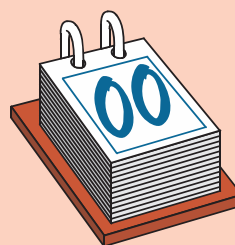
El programa

El Programa d'Actuació d'aquesta candidatura se centra al voltant de 4 eixos bàsics:

- 1.- Ampliar a 7 el nombre de vocals de la Junta per aconseguir una representativitat més gran del col·lectiu de becaris.
- 2.- Continuar i diversificar les activitats lúdicofestives que permeten mantenir i incrementar els vincles entre els membres de l'Associació.
- 3.- Potenciar la dimensió professional de l'Associació per crear un veritable network entre els becaris que els permeti consolidar la seva carrera professional i que faciliti la incorporació de les noves generacions al món professional.
- 4.- Potenciar el Newsletter perquè sigui un instrument de comunicació i de participació obert a tots els becaris.

Agenda

30 de març

Assemblea general ordinària i extraordinària de l'Associació de Becaris.

lloc: "la Caixa"
Av. Diagonal, 629
planta 1

hora: 18.30

Curs de tastavins

S'està organitzant a Barcelona un curs de tast de vins de tres sessions de dues hores i mitja cada una. Les places són limitades.

Els interessats poseu-vos en contacte amb:

Joaquim Sarrate i Pou

jqm@hotmail.com

Els McGuffin creixen, es reproduïxen, es casen, mengen i estableixen precedents

Ja són 30 els destinataris de l'acta de l'últim àgape McGuffin. El grup ha crescut. Va ser el primer dinar. A l'Hispania d'Arenys, un lloc memorable gràcies a la visita a la bodega i a les cuines. Els McGuffins no són com els Gremlins, que es reproduïxen amb l'aigua i surten de nit. No tots coincideixen. I no destrossen els locals per on passen.

El Club ha iniciat noves vies: degustar menjar exòtic en el *Thaï Gardens* i en un restaurant japonès o sopar a Cabriels tot sentint parlar d'atacs de mones de la Índia que roben Pepsis. Hem repassat "els Joves Castors" mastegant al Roig Robí i hem establert la categoria *Grace Kelly* per als sopars domèstics de gran categoria. Ara sabem que hi ha becaris amb mares culinàriament editades. Altres grans revelacions han estat que, a hores d'ara, tothom se segueix preguntant com va aconseguir la beca, cosa que, dit al Windsor, davant d'un lloc de be amb ginebrons i milfulles de patata i botifarra de Camprodon, perd el to de dubte existencial i es converteix en una provocativa "boutade". A *Il Bellini*, poc abans de l'estiu,

vam acabar parlant dels bunyols radioactius de Txernòbil amb un plat de lllom amb salsa de prunes al davant. I a *El Merendero de la Mari* no hi va haver corbates, però sí una amenaça –"la invasió del chardonnay"– i molt peix. També hem compartit tovallons –al *Tram Tram*– amb convidats que no són becaris i hem rebut la visita de becaris de Madrid, i alguns han volgut saber si els restaurants francesos de les guies són tan bons com diuen. I no. Dels habituals, Begoña és mare, i David i Carmen han anunciat la seva boda. També s'han anat consolidant altres hàbits: sempre som els últims de sortir del restaurant. Qui s'hi vulgui sumar, serà benvingut.

El Palau Macaya de la Fundació "la Caixa" va acollir, el mes de desembre passat, el sopar anual barceloní de l'Associació de Becaris

El Sopar de Barcelona, assistència rècord

El Centre Cultural de "la Caixa" a Barcelona, el Palau Macaya, va acollir el mes de desembre el Sopar Anual de l'Associació de Becaris. Un sopar que aquest any va batre el rècord d'assistència amb la presència de més de 160 becaris, a pesar que l'acte s'havia de prolongar més del que és habitual per poder visitar, abans de passar a la sala on es van oferir l'aperitiu i l'àpat, l'espectacular exposició que comentem en aquesta mateixa

"Els Esperits de l'Aigua" recullen unes formes artístiques i culturals tan sorprenents per la seva bellesa com pel seu desconeixement, com són les dels pobles que habitaven l'Alaska de fa 300 anys.

Els Esperits de l'Aigua

Aquesta magnífica exposició va mostrar als becaris una cultura tan desconeguda per a nosaltres com és la d'Alaska i la de la Colúmbia Britànica de fa gairebé 300 anys, abans que l'expedició russa de Vitus Bering la descobrís –gràcies a la cartografia feta pels espanyols– durant la recerca d'un pas que unís els continents asiàtic i americà (l'estret de Bering), i iniciés amb espanyols i anglesos la carrera per controlar aquesta regió i els seus importants recursos naturals.

En aquella època convivien en aquesta sorprenent zona a penes uns quants poblats amb unes llengües, unes formes d'organització social i unes tradi-

cions molt diverses, fruit de l'aïllament en què vivien durant els gèlids mesos hivernals. La seva cultura ha fascinat des d'aleshores artistes i intel·lectuals americans i europeus, com els seguidors de l'humanisme i de la il·lustració primer, i els surrealistes després. El seu art, considerat com un dels millors produïts per pobles no europeus, és seductor i imaginatiu, com va posar de manifest aquesta exposició, de gran càrrega onírica, en què, per sobre de tot, es va poder comprovar el predomini que el somni de les formes tenia en totes les seves manifestacions artístiques, culturals i, fins i tot, sociopolítiques.

La Carta

Benvolguts becaris:

Fa cinc anys que vaig ser a Jena i després he tingut la possibilitat de tornar-hi un parell de vegades més. Interessant, ja que s'han produït uns canvis increïbles. Quan hi vaig arribar mai no hauria dit que algun dia aquella ciutat em portaria tan bons records. Arribar va ser tota una odissea, semblava que estigués llunyíssim, les comunicacions estaven fatal i, un cop allà, sortir se't feia una muntanya. Era una ciutat gris, trista, solitària, on a les vuit de la tarda ja no trobaves cap lloc on poder menjar alguna cosa. Ara, uns quants anys després, gairebé no la reconec. S'ha transformat en una ciutat viva, alegre i lluminosa. Molts edificis han estat restaurats, les façanes estan pintades de diferents colors i els estudiants de tantes nacionalitats diferents han sortit als carrers i l'han transformada en un pou multicultural propiciat per la moguda general de professorat i pels mètodes d'ensenyament que va comportar la reunificació alemanya. Com a estrangera m'he sentit molt acollida. Vaig fer-hi un curs de postgrau i vaig tenir la possibilitat de conèixer temes desconeguts aquí. Una experiència inoblidable.

Rebeca Vilella

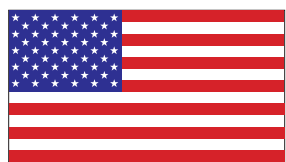

La sala d'actes de "la Caixa" va acollir el passat 16 de febrer, ses Majestats els Reis d'Espanya, Joan Carles i Sofia, que, com cada any, van presidir l'acte de lliurament de beques als nous membres d'aquesta Associació, que en els pròxims mesos s'incorporaran a les universitats més prestigioses dels seus respectius països de destinació per cursar els estudis de postgrau.

125 beques
convocatòria
1999

Els Reis d'Espanya van lliurar les primeres beques d'aquest segle

50

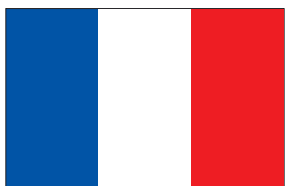
Ses Majestats els Reis d'Espanya, Joan Carles i Sofia, van presidir el passat 16 de febrer, l'acte de lliurament de beques de la convocatòria 1999, en la seva divuitena edició. En aquesta ocasió van ser 125 les beques lliurades (13 més que l'any passat), 50 de les quals van correspondre a diverses universitats nord-americanes, 25 a universitats britàniques i alemanyes, respectivament, 15 a universitats franceses i 10 a universitats canadenques. Aquest últim país s'incorpora aquest any al programa de beques amb un èxit notable, ja que la demanda per cursar estudis al Canadà ha estat molt elevada. De fet, en total s'han presentat més de 1.000 candidatures per accedir a les 125 beques que finalment s'han concedit.

25

25

15

10

Durant l'allocució, el Rei Joan Carles va felicitar els nous becaris i els seus pares i va destacar que "és un orgull per nosaltres venir cada any a donar aquestes beques, perquè -va recalcar- aquest és un acte importantíssim". També va voler aprofitar l'ocasió per demanar a aquests nous becaris que "es recordin d'Espanya quan surtin a l'estranger i deixin en un bon lloc el nom d'a-

quest país". Finalment, va assegurar que tant ell com la Reina estaran cada any amb les noves promocions, lliurant aquestes beques com ja fa temps que ho estan fent. Josep Vilarasau, president de "la Caixa", també va voler felicitar els becaris, per l'excel·lència dels seus projectes, així com els seus pares, dels quals va dir que "poden estar legítimament or-

Després de l'acte, els Reis van parlar amb els becaris

gullosos per la feina que estan fent els seus fills". A continuació va assenyalar que en aquests 18 anys s'havien concedit 1.175

beques en total, cosa que havia comportat un inversió per part de l'entitat de més de 5.500 milions de pessetes. Aquest acte va comptar amb la presència de representants de les institucions estrangeres que col·laboren amb "la Caixa" en els països de destinació de les beques, així com de destacades autoritats i personalitats del món acadèmic.

Edició i direcció: Paloma Soler
Impressió: CEGE Creaciones Gráficas, S.A.
D.L.: B-20.865-92

Butlletí trimestral de l'Associació de Becaris de "la Caixa"
Núm. 26 - Març 2000

ASSOCIACIÓ DE BECARIS DE "la Caixa"
Av. Diagonal, 629, planta 15 - 08028 Barcelona
Tel. 93 404 67 35

newsletter@obrasocial.comunicacions.com